

ολοκληρούς ἐν Γαλλίᾳ, ἐξέμαθον κατὰ τὸ πλεῖστον μέρος τὴν γαλλικὴν λεπτότητα καὶ χάριν, καὶ ἐπιστρέψαντες ἐνταῦθα ἔδωκαν νέαν ὥθησιν εἰς τὴν βιομηχανίαν, ἃς ὁμολογήσωμεν ὅμως ὅτι οἱ Γερμανοὶ μεθ' ὅλον τὸν στόμφον τῶν ἐφημερίδων τῶν κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη, ὑστεροῦσιν ἀκόμη κατὰ πολὺ τῶν Γάλλων καὶ ἐπὶ πολλὰς ἔτι δεκαετηρίδας θὰ βλέπωσι τὸ χρῆμα τῆς ἀριστοκρατίας τῶν νὰ εἰσέρῃ εἰς τὰ γαλλικὰ βαλάντια. Καὶ τῷ ὄντι ἡ γερμανικὴ ἀριστοκρατία δὲν εὐρίσκει ἀκόμη πολλὴν χάριν εἰς τὰ γερμανικὰ προϊόντα, διὸ καὶ παραγγέλλει συχνὰ πυκνὰ εἰς τοὺς Παρισίους πᾶν ὅ, τι δὲν εὐρίσκει ἐνταῦθα καὶ πόσα ἀκόμη δὲν εὐρίσκει! Ἐτυχον πρό τινων ἡμερῶν παρακαθήμενος ἐν τραπέζῃ ὅπως οὖν ἀριστοκρατικῇ. Μετ' ἀπορίας μου δ' ἤκουσα ἄνδρα ἐπιφανῆ ἐκ τῶν τὰ πρῶτα φερόντων ἀριστοκρατῶν, λέγοντα ὅτι αὐτός, ὡς καὶ πλεῖστοι ἄλλοι, προμηθεύεται, ὅταν θέλῃ νὰ δώσῃ μέγα τι γεῦμα, τὰ πάντα σχεδὸν ἐκ Παρισίων, διότι καὶ εὐθιγότερα τὰ εὐρίσκει καὶ εἰς πολὺ καλλιτέραν κατάστασιν, ὡς λ. χ. ὄρνιθας, σπαράγγια, οἶνους κτλ. κτλ. Δὲν θ' ἀπαντήσητε δὲ οἰκογένειαν ἀριστοκρατικὴν, ἥτις νὰ μὴ ἔχῃ ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς γαλλικῆς πράγματα, καυχωμένη μάλιστα ἐπὶ τούτῳ.

Ἐν τούτοις, ἂν ἐν Γαλλίᾳ δὲν ἐπέλθῃ ταχέως γαλήνη εἰς τὰ πνεύματα καὶ ἂν οἱ ἀδιάλλακτοι ἐπιτύχωσι νὰ βυθίσωσι τὴν χώραν εἰς τὴν ἀναρχίαν, εἶναι βεβαία τότε ἡ οἰκονομικὴ καὶ βιομηχανικὴ καταστροφὴ τῆς χώρας! Μόνον ἰσχυρὰ κυβέρνησις, ὑπὸ ἰσχυρᾶς ὑποστηριζομένη πλειοψηφίας ἐν τῇ βουλῇ, δύναται ν' ἀναχαιτίσῃ τὸν ὄλεθρον, τιθεῖσα τέρμα εἰς τὰς σκευωρίας τῶν ἀδιελάττων καὶ περιορίζουσα τὰς ὑπερμέτρους ἀπαιτήσεις τῶν ἐργατῶν, οἵτινες ἐν τῇ βαρβαρῷ αὐτῶν καὶ ἀγρία καταστάσει καὶ ἀγνοίᾳ, περὶ τῆς σήμερον μόνον φροντίζουσι, δὲν σκέπτονται δὲ ὅτι αἱ ὑπερβολικαὶ αὐτῶν ἀπαιτήσεις αὐτοὺς καὶ πάλιν θὰ βλάψωσι καὶ θὰ καταστήσωσιν αὐτοὺς πολὺ πενεστέρους τὴν στιγμὴν καθ' ἣν οἱ πελάται τῆς Γαλλίας, ἱλιγμῶντες πρὸ τοῦ ὑπερβολικοῦ τῆς ἀξίας τῶν πραγμάτων, θὰ στρέψωσι τὰ βλέμματά των πρὸς τὴν Γερμανίαν.

Κατὰ τὴν προσεχῇ σύνοδον τῆς γερμανικῆς βουλῆς ἡ κυβέρνησις θὰ ὑποβάλῃ ἐκτὸς πολλῶν ἄλλων καὶ ἐν νομοσχέδιον περὶ μετοχικῶν ἐταιριῶν, καθ' ὃ καθίστανται ὑπεύθυνοι οἱ διευθύνοντες, τιμωρούμενοι αὐστηρῶς, ἐν ἣ περιπτώσει ἀποδειχθῇ ὅτι μετεχειρίσθησαν πλαστὰ μέσα εἴτε πρὸς ὕψωσιν τῶν μετοχῶν, ἢ καὶ δι' ἄλλους σκοποὺς. Τὸ νομοσχέδιον τοῦτο θὰ τύχῃ, φαίνεται, τῆς ἐπιδοκιμασίας πάντων τῶν κομμάτων. Τὸ ἐπ' ἐμοὶ φρονῶ ὅτι τοιοῦτόν τι νομοσχέδιον ὁ τόπος μας ἔχει κυρίως ἀνάγκην καὶ δὲν θὰ ἔκαμεν ἴσως ἄσχημα ἡ κυβέρνησίς μας νὰ τὸ μελετήσῃ καὶ ὑποβάλῃ παρόμοιον μὲ τὰς ἀναγκαίαις, ἐννοεῖται, τροποποιήσεις εἰς τὴν ἡμετέραν βουλὴν. Ἀλλ' ἐπὶ τοῦ προκειμένου θὰ γράψω ἴσως ἐν εὐκαιρίᾳ ἐκτενέστερον,

ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἐπανειλημμένας ἐπιστολάς λαμβάνομεν ἐγγυρίων ἀνταποκριτῶν ἐρωτιῶντων ἡμᾶς τίνα ἐννοοῦσαμεν ἄξιον ὑποψήφιον βουλευτὴν διὰ τοῦ ἄρθρου τῆς 21 Σεπτεμβρίου ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν ποῖον θὰ ἐκλέξωμεν; Ἀπαντῶμεν στρογγυλὰ καὶ καθαρά ὅτι ἐννοοῦσαμεν τὸν κ. **Ἀναστάσιον Γεννάδιον** ὅστις ὅμως δὲν ἐπέστη νὰ προσχωρήσῃ εἰς τὰς συστάσεις ὧν φίλων του ὅπως ἐκτεθῇ τώρα ὡς ὑποψήφιος βουλευτῆς

Ἀττικῆς. Διὰ τοῦτο δὲ καὶ ἡμεῖς, μὴ ἐννοοῦντες νὰ ἀεροκοπανώμεν, ἐσιγήσαμεν ἐξεφράσθημεν δ' εὐμενῶς ὑπὲρ τοῦ κ. Ἱεροκλέους, ὡς τοῦ μόνου μεταξὺ τῶν τριῶν ὑποψηφίων ὅστις σύμφωνα μὲ τὰς ἀρχάς μας ὅτι ἐν τῇ πρωτεύουσῃ τοῦλάχιστον οἱ βουλευταὶ Ἀττικῆς δεόν νὰ ἐκλέγονται ἐν τῷ φανερῷ καὶ ὄχι διὰ συναλλαγῆς ἀπεπειράθη νὰ κερδίσῃ τὰς ψήφους τῶν συμπολιτῶν αὐτοῦ ἀσπασθεῖς καὶ ἀναπτύξας πολιτικόν τι πρῦγραμμα.

Τὸ πρῶτον ἐκλογικὸν ἔμβλημα τοῦ κ. Ἱεροκλέους ὑπῆρξε τὸ : *Κάτω ἡ Αὐστρία!* Τοῦτο θεωρηθὲν παραπολὺ χονδρὸν ἐσχίσθη καὶ ἐξεκολλήθη ὑπὸ τῶν ἀστυνομικῶν ὀργάνων. Σήμερον πρόκειται νὰ τοιχοκολληθῇ νέον ἔμβλημα τοῦ ἐφευρετικωτάτου ὑποψηφίου, τὸ γλαδστώνειον ἔμβλημα : *Κάτω τὰς χεῖρας!*

Αὐριον Παρασκευὴν, τὴν 4 1)2 μ. μ. ὁ ὑποψήφιος Ἀττικῆς κ. Κ. Ἱεροκλῆς θὰ ἐκφωνήσῃ τὸν τρίτον αὐτοῦ Μακεδονικὸν λόγον ἐν τῇ πλατείᾳ τῆς **Ἑρμοπόλεως**.

Κρῖμα ὅτι εἰχομεν ἐπὶ μίαν στιγμὴν θερμανθῇ ὑπὲρ τοῦ κ. Τρικούπη, ὅτε ἀνεκάλυπτεν ἡ *Νέα Ἐφημερίς* ὅτι αὐτὸς ἦν ὁ εἰπὼν προκειμένου περὶ τῆς φυλακίσεως τοῦ τραπεζίτου κ. Ι. Βούρου : *Νὰ ἐκτελεσθῇ.* Ἰδοὺ ἀναφαίνεται εἰς εὐτελὲς ὑπάλληλος, ὁ δημόσιος εἰσπράκτωρ κ. Μελισσηνός, ὁστις μόνον ὅτι δὲν παρουσιάζεται στερονοκοπούμενος καὶ τίλλων τὰς τρίχας καὶ κτυπῶν κατὰ τοῖχου τὴν κεφαλὴν του, διότι ἐγράφη ὅτι ἐτόλμησεν οὗτος νὰ φυλακίσῃ τὸν κ. Βούρον, ἂν καὶ ὁμολογῇ ὅτι ὁ κύριος οὗτος χρεωστοῦσε τὸν φόρον του ἐξ ἑτῆς, ἡ δὲ ἀπόφασις ἦτο ὀριστικὴ καὶ ἐκτελεστή. Καὶ ὅμως ὁ κ. Μελισσηνός ὁμολογῇ ὅτι οὐδέποτε ἐτόλμησε νὰ τὸν καταδιώξῃ, ἐνῶ συνήθως εἶνε τόσον ἄγριος εἰς τὸ νὰ καταδιώκῃ πτωχοὺς ὀφειλέτας τοῦ δημοσίου ἄλλ' ὁ κ. Βούρος εἶνε πλούσιος καὶ δὲν πειράζει ὅπου χρωστᾷ ἑπτὰ ἑτῶν φόρους. Καὶ ὄχι μόνον τοῦτο, ἀλλὰ καὶ γελωτοποῦς τοῦ Βούρου ἀποφασίζει νὰ γείνῃ ὁ κ. Μελισσηνός, γελωτοποιῶν οὕτω τὸν νόμον, διότι ὅπως παριστᾷ τὰ πράγματα, ὁ κ. Βούρος ἔταξεν ὡς ὅρον νὰ προσωποκρατηθῇ ὀλίγον, διὰ νὰ πληρώσῃ. Ἦτο βλέπετε τοῦτο μία ἐκ τῶν ἰδιοτροπιῶν τοῦ μεγάλου ἀνδρός. Πληρῶνω, ἀλλὰ προσωποκρατήσατέ με ὀλίγον, νὰ διασκεδάσω. Ἐκτὸς ἐὰν ὁ κ. Βούρος τὸ ἔκαμε ἐπίτηδες τοῦτο, διὰ νὰ ἔχῃ ἔπειτα ἀφορμὴν ἀποζημιώσεως κατὰ τοῦ δημοσίου καὶ διενεργήσῃ οὕτω χρηματιστικὴν πρᾶξιν ἐπὶ τῆς ἀποτίσεως τῶν πρὸς τὸ δημόσιον χρεῶν του. Ἐν γένει ὁ κ. Δημόσιος Εἰσπράκτωρ πρὸ παντός ἐφάνέρωσε τὸν νοῦν τοῦ δεσπότου του, ὅστις ὑπὲρ ἡφάνος! Ὅσημέραι ἀποδεικνύεται ὁ ταπεινότερος καὶ εὐτελέστερος κύλαξ μετὰξ ὧν τῶν Ἑλλήνων παντός πλουσίου!

Καὶ ὡς νὰ συνηθάνθησαν οἱ εἰς Χίον ἀπελθόντες ἰατροὶ τὴν ἀλήθειαν ὅλην τῶν χθεσινῶν γραφομένων μας δημοσιεύουσι σήμερον δὴλῶσιν ἐξευτελιστικὴν μὲν, ἀλλὰ παρήγορον διὰ τὴν συναίσθησιν, δι' ἣς εὐχαριστοῦσι τὸν κυβερνήτην τοῦ Μισοῦλη καὶ τοὺς ἀξιωματικούς διδοῖ τοὺς ἔδωσαν κ' ἐφάρ, ἐνῶ, ὡς ἐμμέσως ὁμολογοῦσι διὰ τοῦ ταπεινοῦ εὐχαριστηρίου των, αὐτοὶ δὲν ἐφάνησαν ἄξιοι οὔτε τῆς δωρεᾶν μεταχομίσσεως των, οὔτε τῆς δωρεᾶν διατροφῆς των!

Καθὰ πληροφορούμεθα, ὁ γενικὸς ἔφορος τῶν ἀρχαιοτήτων κ. Εὐστρατιάδης ἔδωκε τὴν παραίτησιν αὐτοῦ, διότι ἀποφάσει τοῦ ὑπουργείου εἶχε διαταχθῆ ὅπως παραδώσῃ τὸ ἐν τῇ Ἀκροπόλει Μουσεῖον εἰς τὴν Ἀρχαιολογικὴν Ἑταιρίαν ἵνα τὸ τακτοποιήσῃ, ὅπως ἐτακτοποιήσεν ἀρκετὰ καλὰ μὲ τὰ ὀλίγα μέσα τῆς καὶ τοὺς ὀλίγους ἄνδρας καὶ τὰ ἄλλα. Ἡ φιλοτιμία τοῦ κ. Εὐστρατιάδου ἦτο φυσικὸν νὰ προσβληθῇ καὶ νὰ γράψῃ ἀμέσως μετὰ νευροπαθοῦς ταχύτητος τὴν ἀπὸ τῆς θέσεώς του παραίτησιν· ἀλλὰ δὲν θὰ ἦτο προτιμώτερον ἢ φιλοτιμία αὕτη νὰ ἐξεγείρετο πρωϊαίτερον, ἀποτινάσσουσα πᾶσαν ἀδράνειαν καὶ πᾶσαν ἀπρονοησίαν, δι' ὃν τὸ Κράτος ἐπεσκιάζετο ὑπὸ τῆς ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας τὸσον ἀνίσως ἐν τῷ ζωτικωτάτῳ διὰ τὴν Ἑλλάδα ἀγῶνι τῆς περισώσεως τῶν ἀρχαίων λειψάνων, τῶν κατὰ τὰ ἐννέα δέκατα ἀποτελούντων τὴν βᾶσιν τοῦ ἰδανικοῦ, ὅπερ ἡ πατρίς μας ἔχει περὶ τὸ ὄνομά της ἐστεφανωμένον; Βεβαίως ὁ ὑπουργὸς θὰ ἐδέχθη τὴν παραίτησιν, ἐὰν δὲ δὲν ἐδημοσιεύθῃ αὕτη ἐν τῇ ἐπισήμῳ ἐφημερίδι, τοῦτο θὰ προέρχεται ἐκ τῆς γενομένης ὀρίμου σκέψεως περὶ τοῦ διορισμοῦ τοῦ προκατόχου αὐτοῦ. Τὸ καθ' ἡμᾶς, τολμῶμεν νὰ ὑποδείξωμεν τὸν κ. Σταματάκη, ὡς τὸν μόνον δυνάμενον νὰ ἀναπτύξῃ θέλησιν καὶ δραστηριότητα, τὰ κυριώτερα ἅπερ ἡ θέσις αὕτη ἀπαιτεῖ. Ἄν καὶ πληροφορούμεθα ὅτι ὁ κ. ὑπουργὸς ἀπηνυθύνῃ πρὸς τὸν σοφὸν Κουμανοῦδην, ὅστις ὅμως δὲν ἐδέξατο, θεωρῶν τὴν ἡλικίαν αὐτοῦ ἀκατάλληλον πρὸς τοιοῦτο βάρος.

Ὁ κ. Ἀπόστολος Μακράκης πρόκειται πάλιν νὰ ἐμφανισθῇ εἰς τὸ μέσον ὡς διευθυντὴς σχολείου. Μετὰ τὸ ἀπότομον κλείσιμον τοῦ σχολείου του ὑπὸ τοῦ κ. Δηλιγιάννη, διευθυίνοντος τότε τὸ ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας, ἔκτοτε ὁ ἀνὴρ κατεδιώχθη, ἐδικάσθη, κατεδικάσθη, ἐφυλακίσθη καὶ ὑπέφερεν ὅσα ἐν παντὶ ἄλλῳ ἐλευθέρῳ κράτει δὲν θὰ ὑπέφερεν οὔτε τὸ δέκατον ἴσως. Διότι ἡμεῖς εἴμεθα ἐλεύθεροι κατὰ τὸ Σύνταγμα, βάρβαροι δὲ κατὰ τοὺς νόμους. Ὅπως δὴ ποτε, εὐχάριστον σημεῖον καὶ διὰ τὸν κ. Μακράκην καὶ διὰ τὴν κυβέρνησιν ὅτι ἐπέστη ὁ πρῶτος νὰ ζητήσῃ ἄδειαν ὅπως συστήσῃ σχολεῖον, ἀρχὴν ἣν μέχρι τοῦδε διεφιλονεῖκε καὶ ἦτις πράγματι εἶνε διαφιλονεικῆσιμος. Μετὰ τὸ νέον τοῦτο δεῖγμα σεβασμοῦ πρὸς τοὺς νόμους ἐκ μέρους τοῦ κ. Μακράκη, ὁ κ. ὑπουργὸς εἴμεθα βέβαιοι ὅτι προθύμως θέλει παραχωρήσῃ αὐτῷ ἄδειαν ὅπως συστήσῃ σχολεῖον κατὰ τὸ ἴδιον ἐκπαιδευτικὸν αὐτοῦ σύστημα.

Τί νομίζετε ἔκαμεν ὁ γυμνασιάρχης τοῦ ἐν Δημητσάνῃ Γυμνασίου κ. Κλῆς; Παρουσιάσθη εἰς τὴν γενομένην πλειοψηφίαν τοῦ **χοίρων** φέρου καὶ κατεκυρώθησαν οἱ χοῖροι εἰς ὄνομα τοῦ Γυμνασιάρχου !!! Ἄν τὸν ἄφιναν, θὰ ἤνοιγε ἴσως καὶ μπακάλικο καὶ καφενεῖον, καὶ θὰ ἐγίνετο ὁ Κλῆς οὗτος ἀληθὴς *κλεις* ὅλων τῶν ἐπιστημῶν καὶ ὅλων τῶν ἐπαγγελμάτων. Καὶ ποῦ ἔς τὸ διάβολο ὅλοι αὐτοὶ οἱ παράδοξοι ἄνθρωποι νὰ τυχαίνουν ἐπὶ τοῦ κυρίου Τρικούπη! Γυμνασιάρχης καὶ χοιροδοσκός! Ἀκόμη τί θὰ ἀκούσωμεν! Ἐγνώσθη τοῦτο τηλεγραφικῶς εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας, ὁ δὲ κ. Βουλπιώτης ὑπέβηκε τὴν παῦσιν του· ἂν δὲν ἀπατώμεθα δὲ, θέλει παυθῇ καὶ ὁ ἑπαρχὸς Δημητσάνης, ἐν γνώσει καὶ συναιτιότητι τοῦ ὁποῦο ἐγένετο, κατὰ τὴν αὐτὴν τοῦ γυμνασιαρχικοῦ ἀξιώματος.

Ὁ οὐρανὸς τῆς χθεσινῆς ἐσπέρας ἦτο ἐξόχως φοβερός.

Πολὺ πρὶν ἢ ἐκραγῇ ὁ παγετώδης τῆς βροχῆς χεῖμαρρος ὑπὸ τὰ ἀλλεπάλληλα βροντοβολήματα τοῦ κεραυνοῦ, ὁ οὐρανὸς εἶχε ζοφωθῇ, καὶ αἱ ἀστραπαὶ καθ' ὅλον τὸ μῆκος τοῦ περὶ δυσμὰς ὀρίζοντος μετὰ γοργότητος διασχίζουσιν τὸν πέπλον τῶν νεφῶν καὶ ἀπειλητικώταται ἐν τῇ σιγῇ των, ἐφθίζον τοὺς κατ' ἐκείνην τὴν ὥραν εὐρισκομένους ἐκτός, διαβλέποντας ἐν τῷ θεάματι τῶν δραστηρίων ἐγκυμόνησιν σοβαρὰς καταιγίδος. Πρὸ πάντων δ' ἐπέδρα ἐπὶ τοῦ φόβου ἢ προσδοκίας τῶν κεραυνῶν, οἵτινες ἀπότινος δὲν χωρατεύουν καὶ φαίνονται ἐκδηλοῦντες ἐπιθυμίας συμμαχικὰς πρὸς τὰ ἄλλα ἀνατρεπτικὰ στοιχεῖα, σεισμὸς, πυρκαϊᾶς, κατακλυσμοὺς, ἅτινα ἐσχάτως ἐπαιζαν καὶ παίζουν ἀκόμη φορικῶδες μέρος ἐδῶ κάτω, ἵνα ταχύτερον οὕτω συντελεσθῇ τὸ ἔργον τῆς καταστροφῆς τῆς δυστυχοῦς ἀνθρωπότητος. Εὐτυχῶς ἢ ἐπελθοῦσα καταιγὶς παρήλθε ταχεῖα.

Καὶ ἡ λίμνη τοῦ Μεσολογγίου ὑπέστη δεινὰ τ' ἀποτελέσματα τοῦ κεραυνοῦ. Ἄν ἡ τρίαίνα τοῦ ἐνοσίχθονος τοῦ Ποσειδῶνος δὲν δύναται νὰ καταφθῇ μέχρι τῶν κυματίων τῆς, ἵνα τὰ ἐξεγείρῃ τρικυμιώδη καὶ μακροῦψῃ, καταφθάνει ὅμως μέχρις αὐτῶν ἡ ὀργὴ τοῦ ὑψιθρομέτου Διός. Οὕτω χθὲς κεραυνὸς καταπεσὼν ἐν τῷ ἱστορικῷ νησιδρίῳ τῆς Κλεισῆς ἐθανάτωσε δύο νέους εὐρεθέντας ἐντὸς πλοιαρίου, ἐπλήγωσε δὲ ἄλλους ἐκεῖ πλησίον. Οἱ θανατωθέντες νέοι ὀνομάζονται Δημήτριος Σπύρος ἢ Κοτζομπόλης καὶ Ἰωάννης Βαλάχας.

Συνελήφθη ἐν Γυθείῳ πρὸ τεσσάρων ἡμερῶν ὁ φυγόδικος Ἀνδρέας Φιορέτος, βληθεὶς πρὸ τῆς συλλήψεώς του εἰς τὴν δεξιὰν ὑπὸ ἐνὸς χωροφύλακος, αὐτοῦ τοῦ ἰδίου ὅστις συνέλαβε πρὸ δύο μηνῶν καὶ τὸν Μπαθρέλον Δαμιανόν. Τὸ δημοτικὸν αὐτοῦ ὄνομα εἶνε Καπετὰν Ἀνδρῖκος. Τὸ τραῦμά του λέγεται ἐπικίνδυνον.

Ἐν Μπρουφιᾷ τῆς Φθιώτιδος ἄγνωστοι ἐτραυματίσαν τὸν Μελοῦδην Εὐνόγαλον, ἐξελθόντα τῆς οἰκίας του πρὸς διάσωσιν τοῦ κλεπτομένου προβάτου του.

Ἐν χωρίῳ Πατουλιᾷ τοῦ Νομοῦ Τρικυμῶν, ἐφρονεύθη ὁ Μῆτρος Κουτρούμπας **διὰ Βουκέντρου** καὶ ἐπληρώθη ὁ πατὴρ αὐτοῦ Κωνσταντῖνος ὑπὸ τῶν Εὐθυμίου Βαῖου καὶ Βασιλείου Ντεληλήγκα, καθ' ἣν στιγμὴν ἤριζον διὰ μικρὰν ἔκτασιν γῆς ὁ πρῶτος φυσικῶ τῷ λόγῳ ἐκέρδησεν τὴν ἔκτασιν ἀφιλονεικῆτως καὶ τελεσιδικῶς.

Ἐν Τουρνίκι τοῦ δήμου Ὑσιῶν ἐτραυματίσθη ὁ Νικόλαος Γερμῆς δι' ὅπλου ὑπὸ τοῦ Κωνστ. Τσίμπα καθ' ἣν ὥραν ἐκλεπτεν ἐκ τοῦ δευτέρου κρηθὲν ἐκ τῆς οἰκίας του. Πολὺ καλὰ τοῦ ἔκαμε· ἀφοῦ δὲν ἦτο ἄλογο, τὸ κριθάρι τί τὸ ἤθελε!

Ἐκ Κορινθίας. — Μετὰ τὸν φόνον τοῦ χωροφύλακος Σταύρου Παρασκευᾶ ὑπὸ τοῦ συναδέλφου του Π. Μαλάμου ἐχομεν τὸν τραυματισμὸν τοῦ ὑπενωμοτάρχου Γ. Παπασταματίου ὑπὸ τῶν φυγοδίκων Αθ. Μπάνιου καὶ Νικ. Γύφτου. Ἀνταπόδοσις τῶν ὧσων διαπράττουν.

Ἐκ Βονίτζης. — Ἐν τῷ χωρίῳ Μοναστηράκι τῶν Ἰωάννου Παπαϊωάννου καὶ Ἰωάννου Καραμπᾶ ἐλθόντων εἰς λόγους,

έφονεύθη ὁ πρῶτος ὑπὸ τοῦ δευτέρου δι' ἐγχειριδίου, πληγωθεὶς κατὰ τὸν πόδα ὑπὸ τούτου.

Ἐν χωρίῳ Καρούτα τῆς ἐπαρχίας Λωρίδος οἱ ἀδελφοὶ Ἀποστολοποῦλοι ἐτραυμάτισαν τοὺς Ἀπόστολον καὶ Χρήστον Λελέχον διὰ μαχαίρων, λίθων καὶ νεμπουντίων.

Ἡ ἀξιωμαθὲν κατὰ τὰς ἡλικίας καὶ ζωῆς ὑπῆρξε λίαν ἐπιζημία καὶ ἐν Λαυρίῳ, πλημυρήσασα ἅπαντα τὰ ἰσόγεια τῶν Μαγαζίων, παρσύρασσε τὸ χῶμα καὶ ἱεροσύλως ἔτι, ἐκθάψασα νεκρούς. Ἀλλ' ἡ φουρτοῦνα ὀλιγωτέραν αἰσθῆσιν προὔξενησεν εἰς τὸ πτόμα τῶν ἀγαθῶν Λαυριωτῶν, ὅπως ἤδη προξενεῖ εἰς τὰς καρδίας αὐτῶν πάσης ἡλικίας καὶ θέσεως ἄλλη φουρτοῦνα ἐκ σαρκὸς καὶ φωτός. Εἶναι ἡ Φουρτουράτα, Ἰταλὶς, ἡγεμονὶς ὠδικοσχοινοβατικοῦ θιάσου, ἀλλὰ καὶ χαρίτων, πῆξασα τὴν παγίδα τῆς ἐν Λαυρίῳ. Τὰ προγράμματα τῶν παραστάσεων τῆς ἀνατρέπουσι πάντα κανόνα γραμματικῆς: «Ἀπόψε τὴν ἑσπερα ἡ κ. Φουρτουράτα θὰ τραγουδήσῃ ἄσματα ἐλληνικὰ καὶ ἰταλικά καὶ παντομίμης καὶ σκηνοβατῖα.» Ἀλλ' ἀφ' ἐτέρου οἱ θησαυροὶ τῶν θελητῶν τῆς, ἡ μελαγχολικῆς ὥρῃς, οἱ γελαστοὶ οἱ ἀνατέλλοντες ἐπὶ τῶν στιλπνῶν παρειῶν τῆς διὰ τὴν ἐξωραίσουν τὸ μείδιμά της, ὀφθαλμοὶ καὶ ὄφρυς καὶ στόμα καὶ βραχίονες καὶ στήθη καὶ ὀδόντες, λευκοὶ τοὺς ὁποίους «νομίζετε ὅτι ἐποποθέτησε καλλιτέχνης» κατὰ τὴν φράσιν τοῦ ἐκεῖθεν ἐπιστέλλοντος ἡμῖν ἐν λεπτομερεῖ ἀναλύσει τὴν εἰκόνα της, πάντα ταῦτα ἀνατρέπουσι πᾶσαν ἡρεμίαν καρδίας, κατακτῶσι τοὺς νέους, καὶ σύρουσι τοὺς γέροντας μακρὰν τῶν ἐστιῶν των. Εὐχόμεθα εἰς τοὺς κατοίκους τοῦ Λαυρίου ἡ καταλαβοῦσα αὐτοὺς μοιραία φουρτοῦνα νὰ περιορισθῇ μόνον ἐντὸς τῶν καρδιῶν των, νὰ μὴ λάβῃ δὲ μείζονας καὶ θλιβερωτέρας διαστάσεις, ἔξω τῆς σφαίρας τῶν πύθων καὶ τῶν αἰσθημάτων.

Εἰς τὰ Χανιά Τοῦρκος βέης, καὶ ἐκ τῶν πλουσιωτέρων, διαρκούσης τῆς ἐορτῆς τοῦ Κουρμπάν Βαϊράμ, ἐφάνευσεν ἕτερον συμπλοῖτην τοῦ ὀθωμανόν, τὸν Βαχρὴν Τσαρενίκαν. Αἰτία δὲ τοῦ φόνου εἶνε κ' ἐδῶ ἡ γυνή, ἡ αἰωνία αὕτη σφίγξ τοῦ ἐγκλήματος. Ὁ βέης, ὑπερπεντηκοντούτης, οἰκογενειάρχης, πατὴρ τέκνων, ἤρᾳτο ἐμμανῶς τῆς Φιλομήλας, ἀοιδοῦ ἐν ὠδικοῦ καφενεῖῳ, τοῦ ὁποίου κατὰ συνέπειαν ἦτο τακτικὸς φριτητής. Ὁ φονεὺς μίαν ἑσπέραν, εὐρισκόμενος εἰς τὸ κέφι, ἠθέλησε νὰ ἀστείευθῇ μετὰ τὸ θυμὸν τῆς Φιλομήλας· ἀλλ' ὁ Τοῦρκος, πειραχθεὶς, παρηκολούθησε τὸν Βαχρὴν αὐτόν, ἐπέτεθον ἐναντίον του, καὶ τὸν ἐκτύπησε κατὰ κεφαλῆς διὰ τῆς ράβδου του. Ὁ κτυπηθεὶς ἐπειράθη νὰ ἀρπάσῃ τὴν ράβδον, ἀλλ' ὁ βέης διὰ τοῦ στόκου, ὃν αὕτη ἔφερε, διεπέρασε τὰ στέρνα του καὶ τὸ θυμὸν ἐγένετο θύτης. Κατὰ τὴν Πατριδα τῶν Χανίων, τόσον ἦτο σφοδρὸν τὸ κτύπημα, ὥστε διεπέρασε τὴν καρδιακὴν χώραν, ἔκοψε τὴν ἀορτὴν καὶ ἐσταμάτησε μόνον εἰς τὴν σπονδυλικὴν στήλην, ὅπου ἐνεκα τῆς σκληρότητος τῶν ὀστέων ὁ στόκος ἐλύγισεν. Ὁ κτυπηθεὶς μετ' ὀλίγα λεπτὰ ἐξέπνευσεν· ὁ φονεὺς συνελέσθη, καὶ ἐγκαίρως, διότι οἱ συγγενεὶς τοῦ φονεμένου ἐμμανῶς κατεζήτουν αὐτὸν διὰ νὰ ἐκδικηθῶσιν. Ἀλλ' ἐπειδὴ ὁ φονεὺς εἶνε βέης καὶ πλούσιος, σπεῖρα δικηγόρων, ὡς ἂν ἐλέγομεν ἀκρίδων, ἐπέπεσε κατὰ τοῦ βαλκαντίου του, ἀναλαμβάνοντα τὴν ὑπεράσπισίν του· πιστεύεται δὲ ὅτι θέλει ἀθωωθῇ, ἢ ἐ-

λαφρῶς τιμωρηθῇ, θεωρηθησομένου ὡς πάσχοντος· δῆθεν τὰς φρένας.

ΔΙΚΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ ΕΝ Τῷ ΚΑΚΟΤΥΓΟΔΙΚΕΙῳ

Τετάρτη, 12 Ὀκτωβρίου

Δὲν θ' ἀναγράφωμεν καμμίαν λεπτομέρειαν τοῦ δράματος τοῦ Χασανίου διότι τὸ «Μὴ Χάνεσαι» τότε εἶχεν ἐξιστορήσει ἀκριβέστατα τὴν ὑπόθεσιν περιοριζόμενοι νὰ δώσωμεν εἰς τοὺς ἀναγνώστας μας ἐν συντόμῳ ὅλας τὰς οὐσιώδεις τῆς διέκθεσις φάσεις.

Καὶ ἐν πρώτοις ἔχομεν τὴν μαρτυρίαν τῆς Δεσποίνης Ζωγράφου, τῆς παθούσης δηλ. πλήρῃ λεπτῆς εἰρωνίας ἐκτοξευομένης, δίκην βελῶν, κατὰ τῶν κατηγορουμένων καὶ διεγειρούσης ἱλαρότητα παρὰ τοῖς ἀκροαταῖς ἥτις ἐγγίζει κατὰ καρδὰ τοὺς κατηγορουμένους. Ἐν τῇ μαρτυρίᾳ τῆς ἡ Ζωγράφου ἐξέφρασε πλήρῃ τὴν πεποίθησίν της ὅτι ὁ ἐπιστάτης τῆς Σκούρτης εἶναι ἀθῶος τῆς κατηγορίας τῆς συνεννοήσεως μετὰ τῶν λοιπῶν, ἥτις τὸν ἐπιβαρύνει καὶ ἡ ὁποία ὡς κατορθοῦμεν ν' ἀντιληφθῶμεν ἐκ τῆς ὅλης διαδικασίας δὲν εἶναι ἡ μαύρη συκοφαντία ἐξυφανθεῖσα ἀπὸ τοὺς τέσσαρας συγκατηγορουμένους τοῦ πρὸς κορεσμὸν τοῦ πάθους τοῦ νὰ παρασύρωσι μαζὴ τῶν καὶ ἕνα ἀθῶον, ἀφοῦ αὐτοὶ ὁμολογῆσαντες τὴν πρᾶξιν των, δὲν εἶναι δυνατόν νὰ σωθῶσι. Καὶ εἶναι ἡ ὑπόθεσις αὕτη τόσῳ πιθανωτέρα καθόσον ὁ ἡλ. Χαλβατζῆς ὁ δεκαεννεαετής κατηγορούμενος, ὁ θρασύτερος ὅλων κατὰ τὴν ληστείαν ἐκείνην, ὁ δικαζόμενος καὶ σήμερον ἀκόμη δι' ἄλλην ληστείαν, δὲν ὁμολόγησε τὴν συνεννοχίαν τοῦ ἐπιστάτου Σκούρτη, ἀνθρώπου γενναίου, πάντοτε πρώτου εἰς τὴν φωνὴν τῆς σάλπιγγος τῶν ἐπαναστάσεων μας, τιμίου «μέχρι τοῦ νὰ διεγείρῃ ὑπονοίας» παρὰ τῷ μάρτυρι Πάλλη, ὅστις εἶχε, αὐτὸν προτοῦ εἰσέλθῃ πλησίον τῆς κ. Ζωγράφου ὡς ἐπιστάτης, εἰς τὴν ὑπηρεσίαν του, δὲν ὑπέδειξεν αὐτὸν ὡς συνεννοχὸν εἰμὴ ἀφοῦ αὐτὸς τὸν ἀνεγνώρησεν ἐνῶπιον τοῦ μοιράρχου κ. Σπυροῦ, ὡς ἕνα ἐκ τῶν δραστῶν τοῦ ἐγκλήματος.

Ἐκ τῶν ἄλλων μαρτυριῶν οὐδὲν ἔχομεν σπουδαῖον, ὅλων ἐπιβεβαιουσῶν μὲν τὴν ἐνοχίαν τῶν τεσσάρων φουστανελλοφόρων κατηγορουμένων, ἀφινουσῶν δὲ νὰ διαφαινεταί, ὡς διὰ μέσου ὀμίχλης, ἡ ἀθωότης τοῦ φραγγοφορεμένου Σκούρτη, πρὸς τὸν ὁποῖον γενναῖα παρέχονται θωπείαι ἀπὸ τὸν συνήγορόν του κ. Χοῖδάν, πλησιάζουσαι νὰ παρεκταπῶσι καὶ εἰς τὰ ἐξάκουστα ψηφθηρικά φιλήματα, τὰ ὁποῖα ἀφθόνως ἔθηκεν εἰς ἐνέργειαν κατὰ τὰς τελευταίας ἡμέρας ὁ ὑποψήφιος βουλευτὴς καὶ δικηγόρος τοῦ Σκούρτη, θέλων νὰ κάμῃ κατανάλωσιν καὶ ἐν τῷ δικαστηρίῳ ἀκόμη. Μόνον ὁ μάρτυς Πάλλης, ἂν καὶ γνωρίσας τὸν κατηγορούμενον Σκούρτην κατὰ τὸ διάστημα τῆς παρ' αὐτῷ ὑπηρεσίας του, ὡς πάσχοντα ἐκ πληθώρας τιμιότητος, ἂν καὶ κατὰ τὴν ἀποβολὴν του ἀπὸ τῆς ἐπιστάσεως τῶν κτημάτων του διὰ τὴν υπερβάλλουσαν τιμιότητά του, ἡ ὁποία τί τὰ θέλετε! δὲν ἀρέσει διόλου εἰς τὸν κ. Πάλλην, τῷ παρέσχε ἀποδεικτικὰ τιμίας ὑπηρεσίας, ἔχει ἀκράνδατον τὴν πεποίθησιν ὅτι ὁ Σκούρτης εἶναι συνένοχος τοῦ κατηγορουμένου, πρᾶγμα ὅπερ ἐπὶ τέλους ἀναγκάζει τὸν κ. Χοῖδάν νὰ ἀποκαλέσῃ τὸν μάρτυρα «τὴν ἰδιοτροπιωτέραν τῶν μικροπολιτικῶν» λαμβάνων τὸν ὀρισμὸν ἀπὸ τοῦ Ἀριστοτέλους, ὅστις ἀποφαινεταί ὅτι ἕκαστον ἄτομον δὲν εἶναι ἡ μικροπολιτεία, ἔχον τὰς ἰδιοτροπίας του ἐν μικρῷ ἢ μεγάλῳ βαθμῷ.

Μετὰ ταῦτα ἔχομεν μίαν παρατήρησιν ὅχι τοῦ κ. προέδρου πρὸς τὸν κ. Χοιδᾶν (βλέπετε ὅτι ὁ κ. Χοιδᾶς εἶναι ὁ ἥρωες τῆς σημερινῆς συνεδριάσεως), ἀλλὰ τοῦ κ. Χοιδᾶ πρὸς τὸν κ. πρόεδρον, λέγοντος πρὸς αὐτὸν ὅτι ὅταν ὁμιλῇ πρὸς συνήγορον δὲν πρέπει νὰ τονίζῃ τὴν φωνὴν του καὶ ἀπειλοῦντος ὅτι «θὰ πάρῃ τὸ καπέλλο του νὰ φύγῃ,» καὶ ἄλλην πάλιν τοῦ αὐτοῦ παρατήρησιν πρὸς τὸν κ. Μπουφίδην, ἐν τῶν λέγουσαν πρὸς αὐτὸν ὅτι «δὲν ἔχει οὐδὲ ἰδέαν τῆς ἱατροδικαστικῆς» καὶ τρίτην— εὐτυχῶς δὲ καὶ τελευταίαν— πρὸς τὸν πληρεξούσιον τῆς πολιτικῆς ἐναγούσης Δεσποίνης Ζωγράφου κ. Κυριακάτην, λέγοντα αὐτῇ ὅτι δὲν πρέπει νὰ ἀπευθύνῃ τὰς πρὸς τὴν κ. Ζωγράφου ἐρωτήσεις εἰς τόσῳ καθαρεύουσιν γλῶσσαν, ἢ ὅποια ὅμως παρατήρησις, ὡς τελευταία, κεραυνοβόλος ἐκφέρεται ζωηρῶς καὶ κολακευτικώτατα ὑποστηριζομένου δι' αὐτῆς «ὅτι ἡ κ. Ζωγράφου ἔχει περισσώτερα μυκλὰ, ὅλων μας ἐδῶ μέσα καὶ ξέρεи τὴν γλῶσσα καλλίτερα καὶ ἀπὸ τὸν Κόντον.» Ἐν τῇ ἀπολογίᾳ τῶν ἐκ τῶν κατηγορουμένων ὃι μὲν 4, Χαλθατζῆς, Δόσιος, Γκαβόρας καὶ Δράκος διίσχυρίζονται ὅτι ἦσαν συνεννοημένοι μετὰ τοῦ Σκούρτη, πρὸς ὑποστήριξιν τοῦ διίσχυρισμοῦ τῶν προβάλλοντες τὸ ὅτι ἡ πληγὴ τοῦ Σκούρτη, τὴν ὅποιαν ἔδωσαν ἥτο προσποιητὴ καὶ ἐλαφροτάτη, ἐπιδειθεῖσα μάλιστα ἀργότερα καὶ διὰ βαλσάμου, ὅτι τὸ ἄφθονον αἷμα τὸ εὐρεθὲν ἐν τῷ προαυλίῳ τοῦ πύργου, ἐν αὐτῷ τῷ πύργῳ, ἐν τῷ δωματίῳ τοῦ Σκούρτη, ἥτο αἷμα ξένον καὶ ὅχι τοῦ Σκούρτη, ἀπὸ τῆς μικρᾶς πληγῆς τοῦ ὁποίου δὲν ἦτο δυνατόν νὰ ρεῦσῃ τόσον αἷμα καὶ ὅτι ὁ Σκούρτης συνεργῶν εἰς τὴν ληστείαν ἤθελεν νὰ λάβῃ καὶ τὸ ἐκ τῆς ληστείας μερίδιόν του, καὶ νὰ ἐκφοβίσῃ συγχρόνως καὶ τὴν κυρίαν του καὶ τὴν ἀναγκάσῃ ν' ἀποχωρήσῃ τοῦ κτήματός της. ἵνα κατορθοῦτο ἐλλειπούσης αὐτῆς, νὰ πορίζηται ἄφθονα τὰ ἀθέμιτα ὠφέλη.

Ὁ Σκούρτης ἀντιλέγει εἰς ὅλα αὐτὰ καὶ στηριζόμενος, ὡς ἐπὶ στιλβόντων ἐξ ἐθένου στυλοβατῶν, ἐπὶ τοῦ παρελθόντος βίου του, ἐπὶ τῆς ὁμολογίας τῆς κυρίας του καὶ ἐπὶ τινων ἄλλων περιστατικῶν, ἐξάγων δὲ καὶ ἄλλοια συμπέρασματα ἐκ τῶν ὧσιν οἱ τέσσαρες πρῶτοι συγκατηγορούμενοί του κατέθεσαν ἀποφαίνεται ἑαυτὸν ἄθῳον.

Ὁ εἰσαγγελεὺς ἀναπτύσσων τὴν κατηγορίαν ὑποστηρίζει τὴν ἐνοχὴν τῶν τεσσάρων πρῶτων καὶ τὴν ἡθικὴν αὐτουργίαν τοῦ ἐπιστάτου τῆς ἐπαύλεως Σκούρτη.

Οἱ συνήγοροι τῶν καθ' ἑαυτὸ ληστῶν κ. Μπουφίδης καὶ Τζανετόπουλος πειρῶνται ν' ἀποδείξωσι τὴν ἐνοχὴν τοῦ Σκούρτη διὰ νὰ ἐλαφρύνωσι τὴν θέσιν τῶν πελατῶν των, πρᾶγμα ὅπερ κάμνει τὸν κ. Χοιδᾶν καὶ Παπαλεξανδρῆν ν' ἀπαντήσωσι πολὺ θερμὰ ἀποδεικνύοντες τὴν ἀθώτητα τοῦ Σκούρτη.

Εὐτυχῶς τὴν ὑπὲρ τοῦ τελευταίου συμπάθειάν μας διακρυσταλωθεῖσαν συνεπεία τῶν ἐπὶ δικαστηρίου κατατεθέντων περιστατικῶν, εἰς διαυγῇ, ὡς ἡ ἀθώότης του, πεποιθήσιν, συμμερίζονται καὶ οἱ κύριοι ἐνορκοὶ καὶ τὸν μὲν Σκούρτη ἀθωοῦσι, τοὺς δὲ ἄλλους τέσσαρας οἱ ὅποιοι κατὰ τὴν φράσιν τοῦ ἐνὸς τῶν συνηγόρων των «ἰσοθίως θὰ διακηρύττωσι τὴν μετὰ τοῦ Σκούρτη συνενοχὴν των» στέλλει νὰ κάμωσι τὴν διακηρύξιν ταύτην ἰσοθίως ἐν ταῖς φυλακαῖς.

Πέμπτη, 13 ὁκτωβρίου.

Καὶ πάλιν ληστεία δι᾿ ἄρτι σήμερον καὶ πάλιν εἰς ἐκ τῶν δύο δραστῶν αὐτῆς εἶνε ὁ περίφημος Ἡλ. Χαλθατζῆς, μόλις δεκαενεατῆς, ὁ ὅποιος ζῇ ὡς ἐρασιτέχνης τῆς ληστείας.

Ληστεύει εἰς τὸ Χασάνι, μὲ 8 ἄλλους, ληστεύει εἰς τὸν Μαρθῶνα μὲ ἓνα. Ὅπως τὸν τύχει βλέπετε· δὲν πολυφροντίζει περὶ τοῦ ἀριθμοῦ, θέλει λάφυρα, χρήματα καὶ ἀδιαφορεῖ πόσοι θὰ τὸν συντροφεύουν.

Ἀτυχῶς δὲν δυνάμεθα νὰ σᾶς δώσωμεν καμμίαν λεπτομέρειαν τῆς δίκης, διότι οἱ Ἕλληνες ἐνορκοὶ δὲν ἐννοοῦν ν' ἀφήσουν τὰ μπαζιλικά των καὶ τῆς δουλειῆς των καὶ νὰ ἐλθουν νὰ δικάσουν ληστείαι καὶ φόνους! ὅπως ἔλεγε χθὲς ἐνορκὸς τις ὁ ὁποῖος ἔσχε τὴν ἀτυχίαν ν' ἀγρᾶπθῇ ἀπὸ τοῦς κλητῆρας, καὶ νὰ καθίσῃ στὸ σκαμνὶ... τοῦ ἐνόρκου.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Εὐχαριστῶ τοὺς συνεπαρχιωτάς μου Γορτυνίους οἵτινες, εἶχον τὴν εὐγένειαν νὰ ὑπογράψωσιν αἰτήσεις, δι' ἧς προτείνομαι ὑποψήφιος βουλευτῆς τῆς ἐπαρχίας κατὰ τὴν γεννησομένην τῇ 27 ἐπομένου μηνὸς Νοεμβρίου ἐκλογὴν πρὸς ἀντικατάστασιν παραιτηθέντος βουλευτοῦ αὐτῆς. Ἐπίσης καὶ τοὺς καταθέσαντας τὸ τίμημα τῶν ἐκλογικῶν εἰδῶν, εἰδοποιῶν αὐτοὺς, ὅτι ἀπεστάλη ἡ τε αἴτησις καὶ τὸ σχετικὸν ταμιακὸν γραμματίον τῇ ἀρμοδίᾳ ἀρχῇ πρὸς ἀνακήρυξίν μου.

Χαίρετ' αὐτοὺς συγχρόνως, διότι οὕτω πρέπει νὰ πράττωσιν οἱ συναισθανόμενοι πολῖται τὸ καθῆκον καὶ δικαιώματά των, δηλ. νὰ προτείνωσιν αὐθορμήτως τὸν ὑποψήφιον τῆς πεποιθήσεως των, νὰ καταθέτωσι τὸ τίμημα τῆς τε κάλης καὶ σχετικῶν εἰδῶν καὶ νὰ ὑποστηρίξωσι τὸν τῆς ἐμπιστοσύνης των· εἰς δὲ τὸν ἐπιτυχόντα νὰ λέγωσι· «Ἡ ἐπαρχία σοὶ ἔκαμε τὴν τιμὴν νὰ ἀναθέσῃ εἰς σὲ ὑψίστην ἐντολήν. Πήγαινε λοιπὸν νὰ τὴν ἀντιπροσωπεύσῃς εἰς τὸ κοινοβούλιον καὶ φρόντισον νὰ ὑπηρετήσῃς τιμίως καὶ εὐσυνειδότως αὐτὴν τε καὶ τὴν πατρίδα.»

Ἀντὶ, ὡς γίνεται σήμερον, καθ' ἣν ὁ βουλούμενος νὰ γείνη βουλευτῆς εἶνε καταδικασμένος νὰ τρέχῃ ὡς ἐπαίτης εἰς τὴν ἐπαρχίαν του καὶ κρούων τὰς θύρας νὰ διακονεῇ ψήφους, λαμβάνων οὕτω βουλοφρετικὰς ὑποχρεώσεις, ἀναγκαζούσας αὐτὸν ἐργόμενον ἐνταῦθα νὰ καθίσταται ἄθλιος καὶ ἐλεεινός, προσλιπαρῶν εἰς τὰς θύρας τῶν ὑπουργείων, πρὸς πραγματοποίησιν τῶν ὑποσχέσεών του, καὶ ψηφίζων ὡς μηχανή, ὅ,τι θέλει ἡ κυβερνήσις· ἢ ἂν μὴ δυνάμενος τοῦτο, νὰ σκέπτηται πῶς νὰ κάμῃ μετὰ τῶν ὁμοιοπαθῶν του βουλευτῶν πολιτικῶν παιγνίδιον, ὅπως ῥίψῃ τὸ ὑπουργεῖον, διὰ νὰ ἐλθουν οἱ φίλοι του εἰς τὴν ἐξουσίαν καὶ πραγματοποιήσωσι τὰ συμφέροντά των, ὡς οἱ προκατοχοὶ των, καὶ νὰ ἦνε καταδικασμένη ἡ Ἑλλὰς νὰ γίνεταί ἔρμαιον, ὅτε μὲν τῶν μὲν, ὅτε δὲ τῶν δὲ ἀσυνειδήτων.

Θ. Γ. Κολοκώτρωνης

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ

Κίριε Συντάκτα τοῦ «Αἰῶνος»,

Ἐπειδὴ, ὡς μὴ ποτ' ὤφειλε, προίκα καὶ δωρεὰν ἐν τισι, τὸ μὲν, ἐπὶ νοσησμοῦ καὶ ἰδιοποιήσεϊ αἰσθημάτων καρδίας εὐγενοῦς, καὶ προϊόντων ἁλλοτρίας διανοίας εὐθυτενοῦς, διασύρομαι, ὡς δῆθεν αὐθαιρέτως καὶ πονήρως πάνυγε ἀντιποιοῦμενος, διὰ τῆς ἐν τῇ «Ἐφημερίδι» ἄρτι πρὸς τὸν «Αἰῶνα» δηλώσεώς μου, τὴν κατ' αὐτὰς αὐτόθι κατακεχώρημένην